

Bijbels perspectief

Woord van de week

Hebreeën 12:1

Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt.

Op 21 april 1980 maakte de toen 26 jarige Cubaanse Rosie Ruiz dusdanig nieuws dat daarover nu, 32 jaar later, nog te lezen valt op internet. Even leek het er toen op dat zij met 2 uur en 56 minuten de snelste vrouwelijke loopster was van de Boston Marathon. Maar de mannelijke winnaar, Bill Rogers, had terechte twijfels bij haar prestatie. Wat voor hem daarbij de doorslag gaf? Dat zij amper vermoeid leek te zijn. Ook van andere kanten kwamen er vragen, terwijl al snel bleek dat niemand zich kon herinneren haar tijdens de race gezien te hebben. De marathon officials besloten daarop onder meer t.v. opnames van de race en fotomateriaal te bestuderen. Resultaat? Ze konden haar nergens waarnemen. Een getuige verklaarde tenslotte gezien te hebben dat ze op een bepaald punt, niet al te ver van de finish, vanuit de mensenmassa te voorschijn was gekomen en zich als loopster was gaan manifesteren.

Waarom dit sneue verhaal als intro? Omdat als we - in relatie tot de tekst voor deze week - eerlijk zijn, er gesteld moet worden dat menig christen, als het gaat om het lopen van de geestelijke wedloop, veel weg heeft van Rosie Ruiz: men wil wel het liefst de suggestie wekken als eerste over de finish te komen, maar in werkelijkheid niet de volle race lopen. Dat betekent bijvoorbeeld: zondags braaf in de kerk, maar een volhardend ontwikkelen van een levende persoonlijke relatie met de Drie-enige God is er niet bij..., om van een Jezus navolgen in het accepteren van het kruis maar te zwijgen!

Confronterend? Misschien helpt het lezen van 1 Corinthiërs 9: 26 en 27. Daar schrijft de apostel Paulus: *Ik loop dan ook niet maar in den blinde en ik ben geen vuistvechter, die zo maar in de lucht slaat. Neen, ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang, om niet, na anderen gepredikt te hebben, wellicht zelf afgewezen te worden.* Letten we wat dit tekstwoord aangaat vooral op het slot ervan...!

Rosie Ruiz werd tenslotte niet als winnaar van de vrouwelijke loopsters erkend, maar als zodanig *afgewezen*. Tot aan het einde van haar leven achtervolgde haar dit - haar ondoordachte daad had onomkeerbare gevolgen. Christen zijn vraagt een berekenen van de kosten, een onvoorwaardelijk kiezen met daaraan verbonden een er onvoorwaardelijk gaan voor. Maar dat zal ieder die een waarachtige confrontatie heeft gehad met Jezus Christus meer dan duidelijk zijn. Wie als Paulus heeft mogen ontdekken wat Jezus voor ons gedaan heeft, zal alles willen geven. Van harte zelfs! Die beseft ook dat de vijand je in de race maar al te graag een loer wil draaien: 'ach, je hoeft het niet al te serieus te nemen'. Is dat niet de teneur op het christelijk erf vandaag? Paulus wist juist op zulke momenten wie de vijand was. Hij sloeg niet in de lucht, maar sloeg raak terug! En wij?

Gebed

Als het tekstwoord voor deze week gekozen ooit actueel genoemd mag worden, dan is het wel nu. Immers, lettend op de vervulling van wat U Here Jezus als tekenen van de tijd benoemd hebt, dan geldt zeker nu, dat we, willen we de eindstreep halen - deel hebben aan de opname van de gemeente, we er volop voor hebben te gaan! Deze tijd vraagt, juist met het oog op Uw wederkomt, om volledige overgave en toewijding, een geheiligd leven... Als we eerlijk zijn Vader, dan is juist dat wat er in Uw gemeente en in het persoonlijke leven nogal aan schort. De vijand gaat rond als een briesende leeuw zoekend wie hij *zal* verslinden..., prooi te over! Geef Drie-enig God onder en in Uw kinderen een besef aan noodzaak er vol voor te gaan, willen we toegelaten kunnen worden in de bruiloftszaal, tot de komende bruiloft van het Lam. Doe ons beseffen, dat we de goede strijd hebben te strijden en een wedloop hebben te lopen. De overwinning hebt U Here Jezus voor ons toch niet voor niets behaald? Amen.